

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/322

ze dne 2. března 2015

o provádění 11. Evropského rozvojového fondu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Dohodu o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé ⁽¹⁾, v platném znění (dále jen „dohoda o partnerství AKT-EU“),

s ohledem na Vnitřní dohodu mezi zástupci vlád členských států Evropské unie zasedajícími v Radě o financování pomoci Evropské unie v rámci víceletého finančního rámce na období 2014–2020 podle dohody o partnerství AKT-EU a o přidělení finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje čtvrtá část Smlouvy o fungování Evropské unie ⁽²⁾ (dále jen „vnitřní dohoda“), a zejména na čl. 10 odst. 1 uvedené dohody,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské investiční banky,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Rady ministrů AKT-EU č. 1/2013 ⁽³⁾ stanoví víceletý finanční rámec pro spolupráci s africkými, karibskými a tichomořskými zeměmi na období 2014–2020 vložení nové přílohy Ic k dohodě o partnerství AKT-EU.
- (2) Vnitřní dohoda vymezuje jednotlivé přidělené finanční prostředky pro 11. Evropský rozvojový fond (ERF), stanoví klíč k rozdělování příspěvků členských států a příspěvkům do 11. ERF, zřizuje Výbor ERF a Výbor pro investiční facilitu a stanoví vážení hlasů a zásadu rozhodování kvalifikovanou většinou v těchto výborech.
- (3) Vnitřní dohoda dále stanoví úhrnnou částku pomoci Unie skupině afrických, karibských a tichomořských států (dále jen „státy AKT“) (mimo Jihoafrickou republiku) a zámořským zemím a územím během období sedmi let od 2014 do 2020 ve výši 30 506 milionů EUR, kterou přispějí členské státy. Z této částky je 29 089 milionů EUR přiděleno státům AKT, jak je uvedeno ve víceletém finančním rámci na období 2014–2020 obsaženém v příloze Ic dohody o partnerství AKT-EU, 364,5 milionu EUR je přiděleno zámořským zemím a územím a 1 052,5 milionu EUR je přiděleno Komisi na podpůrné výdaje spojené s programováním ERF a jeho prováděním Komisí, z čehož nejméně 76,3 milionu EUR má být přiděleno Komisi na opatření ke zlepšení dopadu programů ERF podle čl. 6 odst. 3 vnitřní dohody.
- (4) Příděl prostředků z 11. ERF zámořským zemím a územím se řídí rozhodnutím Rady 2013/755/EU ⁽⁴⁾ a jeho prováděcími pravidly a následnými změnami.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 210, 6.8.2013, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 173, 26.6.2013, s. 67.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2013/755/EU ze dne 25. listopadu 2013 o přidružení zámořských zemí a území k Evropské unii („rozhodnutí o přidružení zámoří“) (Úř. věst. L 344, 19.12.2013, s. 1).

- (5) Opatření, na která se vztahuje financování podle nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ⁽¹⁾ a která jsou způsobilá pro takové financování, by měla být z 11. ERF financována jen ve výjimečných případech, kdy je taková pomoc nezbytná k zajištění kontinuity spolupráce od období krize po stabilní podmínky pro rozvoj a kdy tato opatření nelze financovat ze souhrnného rozpočtu Unie.
- (6) Dne 11. dubna 2006 přijala Rada zásadu, že Africký mírový projekt bude financován z ERF, a dohodla se na budoucích postupech a koncepci projektu.
- (7) Země AKT budou také způsobilé pro pomoc Unie v rámci tematických programů stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 233/2014 ⁽²⁾, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 234/2014 ⁽³⁾, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 230/2014 ⁽⁴⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 235/2014 ⁽⁵⁾. Tyto programy by měly dodat přidanou hodnotu programům financovaným z 11. ERF a ve vztahu k těmto programům by měl být zajištěn jejich soulad, subsidiarita a doplňkovost.
- (8) Jak je uvedeno v 8. bodu odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ⁽⁶⁾, v zájmu posílení mezinárodního rozměru vysokoškolského vzdělávání lze dát k dispozici financování z Evropského rozvojového fondu v souladu s postupy, kterými se tento fond řídí, na akce v oblasti vzdělávací mobility do třetích zemí nebo ze třetích zemí a na spolupráci a politický dialog s orgány, institucemi a organizacemi z těchto zemí. Na použití těchto finančních prostředků se použijí ustanovení nařízení (EU) č. 1288/2013.
- (9) Měla by být dále podporována regionální spolupráce mezi státy AKT, zámořskými zeměmi a územími a nejbližšími regiony Unie. V souladu s čl. 10 odst. 1 vnitřní dohody by mělo prováděcí nařízení obsahovat vhodná opatření umožňující poskytnout odpovídající prostředky na financování úvěrů z 11. ERF a Evropského fondu pro regionální rozvoj určených na projekty spolupráce mezi nejbližšími regiony EU a zeměmi AKT, jakož i zámořskými zeměmi a územími v Karibiku, západní Africe a Indickém oceánu, a to zejména zjednodušené mechanismy pro společné řízení těchto projektů.
- (10) Pro provádění 11. ERF je nezbytné stanovit postup pro programování, přezkum a schvalování pomoci a rovněž podrobná pravidla pro dohled nad jejím použitím.
- (11) Obecný politický rámec pro programování a provádění 11. ERF by měly poskytnout „Evropský konsensus o rozvoji“ ze dne 22. prosince 2005 a závěry Rady ze dne 14. května 2012 o „Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agendě pro změnu“, včetně mezinárodně dohodnutých zásad o účinnosti pomoci, jako jsou zásady stanovené v Pařížské deklaraci o účinnosti pomoci (2005), v Kodexu pravidel EU, pokud jde o dělbu práce v oblasti rozvojové politiky (2007), v pokynech EU pro akční program z Akkry (2008), ve společném postoji EU, týkajícím se mimo jiné záruky transparentnosti poskytované Evropskou unií a dalších aspektů transparentnosti a odpovědnosti, pro čtvrté fórum na vysoké úrovni o účinnosti pomoci, které se konalo v Busanu a jež vyústilo mimo jiné ve výsledný dokument jednání z Busanu (2011), a dále v akčním plánu pro rovnost žen a mužů v rámci vnější činnosti (2010) a v Úmluvě Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením, jíž je Unie smluvní stranou.
- (12) Dne 14. května 2012 přijala Rada závěry o „budoucím přístupu k rozpočtové podpoře EU poskytované třetím zemím“. V těchto závěrech Rada uvedla, že se zavazuje využívat rozpočtovou podporu efektivně s cílem podpořit snižování chudoby a využívání systémů jednotlivých zemí, učinit pomoc více předvídatelnou a posílit odpovědnost partnerských zemí, pokud jde o rozvojové politiky a reformy, v souladu s Evropským konsensem o rozvoji a Agendou pro změnu, jakož i s mezinárodním programem zaměřeným na účinnost pomoci.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ze dne 20. června 1996 o humanitární pomoci (Úř. věst. L 163, 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 233/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci na období 2014–2020 (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 44).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 234/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 77).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 230/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj přispívající ke stabilitě a míru (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 235/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje finanční nástroj pro demokracii a lidská práva ve světě (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 85).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport a zrušují rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 50).

- (13) Unie by měla podporovat komplexní přístup při odezvě na krize a katastrofy a na konfliktní či nestabilní situace včetně situací během přechodného období. Tento přístup by měl především vycházet ze závěrů Rady o bezpečnosti a rozvoji, o reakci EU na nestabilní situace, o předcházení konfliktům, jakož i z jakýchkoli příslušných následných závěrů. Unie by měla uplatňovat přístup a zásady Nové dohody o angažovanosti v nestabilních státech. To by mělo rovněž přispět k zajištění vhodné rovnováhy mezi přístupy k bezpečnostní, diplomatické, rozvojové a humanitární problematice a k propojení krátkodobé reakce s dlouhodobou institucionální podporou.
- (14) Ve svých závěrech ze dne 12. prosince 2013 o zprávě Komise o tom, jak Unie podporuje demokratickou správu věcí veřejných, se zaměřením na iniciativu v oblasti správy věcí veřejných, Rada konstatovala, že bez ohledu na potřeby partnerských zemí a závazek Unie poskytnout předvídatelné financování mohou prvky přístupu založeného na pobídkách při plánování podněcovat pokrok a výsledky v oblasti demokratické správy věcí veřejných a měly by dynamickým způsobem reagovat na úroveň odhodlání a pokroku, pokud jde o lidská práva, demokracii, právní stát a řádnou správu věcí veřejných. Rada rovněž konstatovala, že zatímco finanční pobídky nejsou dostačující, aby stimulovaly demokratické reformy, funguje přístup založený na pobídkách nejlépe tehdy, pokud je k dispozici kritické množství finančních prostředků k vytvoření významných dopadů a výsledků, a pokud jsou příspěvky součástí širší strategie zapojení Unie. Přístup založený na pobídkách by měl zohlednit dosavadní zkušenosti a poznatky získané v souvislosti s mechanismy založenými na výsledcích, jako je například iniciativa v oblasti správy věcí veřejných v rámci 10. ERF.
- (15) V průběhu roku 2013 uspořádal Výbor ERF zřízený podle vnitřní dohody o 10. ERF ⁽¹⁾ několik počátečních výměn názorů ohledně způsobu stanovení víceletých orientačních přidělů 11. ERF. Tato jednání vytvořila základ pro konečné schválení národních orientačních přidělů.
- (16) Unie by měla usilovat o co nejúčinnější využití dostupných zdrojů k optimalizaci dopadu své vnější činnosti. Toho by mělo být dosaženo prostřednictvím soudržnosti a vzájemné doplňkovosti nástrojů Unie pro vnější činnost a ve vhodných případech také využíváním finančních nástrojů, které mají pákový efekt. Unie by se měla rovněž snažit zajistit soudržnost s dalšími oblastmi své vnější činnosti při utváření politiky rozvojové spolupráce Unie a jejím strategickém plánování i při plánování a provádění jednotlivých opatření.
- (17) Boj proti změně klimatu a ochrana životního prostředí patří mezi velké výzvy, jimž Unie čelí a u nichž existuje naléhavá potřeba společného mezinárodního postupu. V souladu se záměrem uvedeným ve sdělení Komise ze dne 29. června 2011 s názvem „Rozpočet – Evropa 2020“, v němž je zdůrazněno odhodlání Unie podporovat ve své vnitřní i vnější politice inteligentní, udržitelný růst podporující začlenění, který v sobě spojuje hospodářský, sociální a environmentální pilíř, by toto nařízení mělo v co největší možné míře přispět k dosažení cíle vynaložit alespoň 20 % financování Unie na cíle týkající se změny klimatu, přičemž by se měla dodržovat zásada partnerství se zeměmi AKT stanovená dohodou o partnerství AKT–EU. Opatření za účelem vytvoření nízkouhlíkové společnosti odolné vůči změně klimatu by se měla v mezích možností vzájemně podporovat, aby se posílily jejich dopady.
- (18) Unie a členské státy by měly zlepšit jednotnost a doplňkovost svých politik v oblasti rozvojové spolupráce, a to zejména tím, že budou reagovat na priority partnerských zemí a regionů na úrovni jednotlivých zemí a regionů. K zajištění toho, že se politiky rozvojové spolupráce Unie a členských států doplňují a vzájemně posilují, je vhodné usilovat o společné víceleté programování a jeho navazující kroky na místní úrovni, zejména pak společnou analýzu, společnou reakci, dělbu práce, orientační finanční přiděly a případně společný rámec pro výsledky.
- (19) Na summitu EU–Afrika v prosinci 2007 bylo přijato Strategické partnerství mezi Afrikou a EU, potvrzené na summitu EU–Afrika v listopadu 2010. Rada také dne 19. listopadu 2012 přijala závěry o společné strategii partnerství mezi EU a Karibikem, nahrazující závěry Rady o partnerství mezi EU a Karibikem ze dne 11. dubna 2006. Pro oblast Tichomoří přijala Rada závěry o obnoveném rozvojovém partnerství dne 14. května 2012, které aktualizují a doplňují strategii přijatou v roce 2006 (závěry Rady ze dne 17. července 2006).
- (20) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny prostřednictvím přiměřených opatření v celém výdajovém cyklu, včetně předcházení, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, vymáhání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných sankcí. Tato opatření by měla být prováděna v souladu s platnými dohodami uzavřenými s mezinárodními organizacemi a třetími zeměmi.

⁽¹⁾ Vnitřní dohoda mezi zástupci vlád členských států, zasedajícími v Radě, o financování pomoci Společenství v rámci víceletého finančního rámce pro období 2008–2013 v souladu s dohodou o partnerství AKT–ES a o přidělu finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje část čtvrtá Smlouvy o ES (Úř. věst. L 247, 9.9.2006, s. 32).

(21) Organizace a fungování Evropské služby pro vnější činnost jsou upraveny v rozhodnutí Rady 2010/427/EU ⁽¹⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

CÍLE A OBECNÉ ZÁSADY

Článek 1

Cíle a kritéria způsobilosti

1. Zeměpisná spolupráce se zeměmi a regiony AKT v rámci 11. ERF je založena na cílech, základních zásadách a hodnotách vyjádřených v obecných ustanoveních dohody o partnerství AKT–EU.

2. Především a v rámci zásad a cílů vnější činnosti Unie, Evropského konsensu o rozvoji a Agendy pro změnu a následných změn a dodatků:

a) hlavním cílem spolupráce podle tohoto nařízení je snížení a v dlouhodobém výhledu vymýcení chudoby;

b) spolupráce podle tohoto nařízení rovněž přispěje k:

i) podpoře udržitelného hospodářského, sociálního a environmentálního rozvoje podporujícího začlenění a

ii) posílení a podpoře demokracie, právního státu, řádné správy věcí veřejných, lidských práv a příslušných zásad mezinárodního práva a

iii) uplatňování přístupu založeného na právech a zahrnujícího všechna lidská práva.

Dosažení cílů uvedených v prvním pododstavci se měří pomocí příslušných ukazatelů, včetně ukazatelů lidského rozvoje, zejména rozvojového cíle tisíciletí 1 v případě písmene a) uvedeného pododstavce a rozvojových cílů tisíciletí 1 až 8 v případě písmene b) uvedeného pododstavce, a po roce 2015 dalších ukazatelů dohodnutých na úrovni Unie a jejích členských států.

3. Programování musí být koncipováno tak, aby v co největší možné míře splňovalo kritéria pro oficiální rozvojovou pomoc stanovená Výborem pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), a to s přihlédnutím k cíli Unie zajistit v období let 2014 až 2020, aby bylo nejméně 90 % její celkové vnější pomoci započítáno jako oficiální rozvojová pomoc.

4. Akce, na které se vztahuje nařízení (ES) č. 1257/96 a které jsou způsobilé pro financování podle uvedeného nařízení, nejsou v zásadě financovány podle tohoto nařízení, aniž je dotčena potřeba zajistit kontinuitu spolupráce od krizové situace až do dosažení stabilních podmínek pro rozvoj. V těchto případech je kladen zvláštní důraz na to, aby byly humanitární pomoc, obnova a rozvojová pomoci účinně propojeny se snižováním rizika katastrof a zvyšováním odolnosti a aby k plnění těchto cílů přispívaly.

Článek 2

Obecné zásady

1. Při provádění tohoto nařízení je nutno zajistit soudržnost s ostatními oblastmi vnější činnosti Unie a s dalšími příslušnými politikami Unie a soudržnost rozvojových politik v souladu s článkem 208 Smlouvy o fungování Evropské unie. Za tímto účelem vycházejí opatření financovaná podle tohoto nařízení, včetně těch, jež řídí Evropská investiční banka (EIB), z politiky spolupráce stanovené v takových dokumentech, jako jsou dohody, prohlášení a akční plány sjednané mezi Uníí a dotýčnými třetími zeměmi a regiony, a z rozhodnutí, zvláštních zájmů, politických priorit a strategií Unie.

2. Unie a členské státy pracují na společném víceletém programování založeném na strategiích partnerských zemí pro snižování chudoby nebo obdobných rozvojových strategiích. Mohou provádět společnou činnost zahrnující sdílenou analýzu těchto strategií a společnou reakci na ně zjišťováním prioritních odvětví pro intervenci a dělbu práce v rámci dané země, prováděním společných misí více dárců a využíváním režimů spolufinancování a delegované spolupráce.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30).

3. Unie prosazuje mnohostranný přístup ke globálním výzvám a v tomto ohledu spolupracuje s členskými státy a s partnerskými zeměmi. Tam, kde je to vhodné, podporuje spolupráci s mezinárodními organizacemi a orgány i s dalšími bilaterálními dárci.

4. Vztahy mezi Uníí a jejími členskými státy a partnerskými zeměmi jsou založeny na sdílených hodnotách lidských práv, demokracie a právního státu, jakož i na zásadách vlastní a vzájemné odpovědnosti, a tyto hodnoty a zásady podporují. Podpora poskytovaná partnerům se přizpůsobí jejich situaci z hlediska rozvoje a jejich angažovanosti a pokroku v oblasti lidských práv, demokracie, právního státu a řádné správy věcí veřejných.

Ve vztazích s partnerskými zeměmi jsou dále zohledňovány jejich angažovanost a dosažené výsledky při provádění mezinárodních dohod a smluvních vztahů s Uníí, a to i v oblasti migrace, jak je stanoveno v dohodě o partnerství AKT-EU.

5. Unie prosazuje účinnou spolupráci s partnerskými zeměmi a regiony v souladu s osvědčenými mezinárodními postupy. Kdekoli je to možné, přizpůsobuje svou podporu rozvojovým strategiím, reformním politikám a postupům partnerských zemí nebo regionů a podněcuje demokratickou, vnitrostátní a vzájemnou odpovědnost. Za tímto účelem podporuje:

- a) proces rozvoje, který je transparentní, řídí ho partnerská země nebo region a nese za něj odpovědnost, včetně podpory místní odborné základny;
- b) přístup založený na právech a zahrnující všechna lidská práva, ať už občanská a politická, ekonomická, sociální či kulturní, s cílem začlenit do provádění tohoto nařízení zásady v oblasti lidských práv, napomoci partnerským zemím při plnění jejich mezinárodních závazků v oblasti lidských práv a podpořit držitele práv, a to zejména chudé a zranitelné skupiny, při vymáhání jejich nároků;
- c) zlepšování postavení obyvatel partnerských zemí a přístupy k rozvoji, které podporují začleňování, účast a široké zapojení všech částí společnosti do procesu rozvoje a do vnitrostátního a regionálního dialogu, včetně dialogu politického. Zvláštní pozornost je věnována vzájemné roli parlamentů, místních orgánů a občanské společnosti, mimo jiné z hlediska účasti, dohledu a odpovědnosti;
- d) účinné způsoby a nástroje spolupráce v souladu s osvědčenými postupy Výboru pro rozvojovou pomoc OECD, včetně používání inovativních nástrojů, jako je kombinování grantů a půjček a dalších mechanismů sdílení rizik ve vybraných odvětvích a zemích a zapojení soukromého sektoru, s řádným přihlédnutím k otázkám udržitelnosti dluhu a počtu uvedených mechanismů, a požadavek systematického posuzování dopadu v souladu s cíli tohoto nařízení, zejména s cílem snižování chudoby, jakož i specifické mechanismy rozpočtové podpory, jako jsou např. dohody o budování státu. Všechny programy, zásahy a způsoby a nástroje spolupráce je nutno přizpůsobovat konkrétním okolnostem v jednotlivých partnerských zemích nebo regionech se zaměřením na přístupy založené na programech, na poskytování předvídatelného financování pomoci, na využití soukromých zdrojů, včetně zdrojů z místního soukromého sektoru, na všeobecný a nediskriminační přístup k základním službám a na vývoj a používání systémů jednotlivých zemí;
- e) využití domácích příjmů a posílení daňové politiky partnerských zemí s cílem snížit chudobu a závislost na pomoci;
- f) lepší dopad politik a programování prostřednictvím koordinace, souladu a harmonizace mezi dárci, aby se vytvořila součinnost, omezilo se překrývání a zdvojování, zlepšila se doplňkovost a podpořily se iniciativy více dárců, a prostřednictvím koordinace v partnerských zemích a regionech za použití dohodnutých směrů a zásad osvědčených postupů v oblasti koordinace a účinnosti pomoci;
- g) přístupy k rozvoji založené na výsledcích, i za pomoci transparentních rámců pro výsledky specifických pro jednotlivé země, popřípadě včetně mezinárodně dohodnutých cílových hodnot a porovnatelných a sčítatelných ukazatelů, například ukazatelů týkajících se rozvojových cílů tisíciletí, aby bylo možné posuzovat a oznamovat výsledky, včetně výstupů, výsledků a dopadu rozvojové pomoci.

6. Unie podle potřeby podporuje realizaci dvoustranné, regionální a mnohostranné spolupráce a dialogu, rozvojový rozměr smluv o partnerství a třístrannou spolupráci. Unie podporuje spolupráci mezi jižními zeměmi navzájem.

7. Ve svých činnostech spojených s rozvojovou spoluprací Unie podle potřeby vychází ze zkušeností, které členské státy získaly při reformách a transformaci, a ze získaných poznatků a tyto zkušenosti a poznatky sdílí.

8. Unie usiluje o pravidelnou výměnu informací s aktéry partnerství v souladu s článkem 4 dohody o partnerství AKT-EU.

HLAVA II

PROGRAMOVÁNÍ A PŘIDĚLOVÁNÍ FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ

Článek 3

Obecný rámec pro přidělování finančních prostředků

1. Komise rozhodne o víceletých orientačních přidělech pro každou zemi a každý region AKT a pro spolupráci v rámci AKT na základě kritérií stanovených v člancích 3, 9 a 12c přílohy IV dohody o partnerství AKT–EU, a to v mezích finančních limitů stanovených v článku 2 vnitřní dohody.
2. Při rozhodování o víceletých vnitrostátních orientačních přidělech je prosazován přístup založený na diferenciaci mezi partnerskými zeměmi, aby jim byla poskytována konkrétní, na míru uzpůsobená spolupráce, která vychází z jejich:
 - a) potřeb;
 - b) schopnosti vytvářet finanční zdroje a mít k nim přístup a na jejich schopnosti využít pomoc;
 - c) závazků a jejich plnění a
 - d) potenciálního dopadu pomoci Unie.

Nejpotřebnější země, zejména nejméně rozvinuté země, země s nízkými příjmy a země v krizi, po skončení krize a nestabilní a zranitelné země mají při přidělování zdrojů přednost.

Unie svou pomoc přizpůsobí prostřednictvím dynamických opatření pro konkrétní země zaměřených na výsledky podle čl. 7 odst. 2 v souladu se situací dané země a s její angažovaností a pokrokem, pokud jde o otázky, jako je řádná správa věcí veřejných, lidská práva, demokracie, právní stát a schopnost dané země provádět reformy a uspokojovat požadavky a potřeby svých obyvatel.

3. Výbor ERF uskuteční výměnu názorů ohledně způsobu stanovení víceletých orientačních přidělů podle odstavce 1.

Článek 4

Obecný rámec programování

1. Proces programování pomoci pro země a regiony AKT v rámci dohody o partnerství AKT–EU je veden v souladu s obecnými zásadami uvedenými v člancích 1 až 14 přílohy IV uvedené dohody a v člancích 1 a 2 tohoto nařízení.
2. S výjimkou případů stanovených v odstavci 3 se programování provádí společně s dotyčnou partnerskou zemí nebo regionem a v rostoucí míře odpovídá strategii partnerské země nebo regionu pro snižování chudoby nebo obdobným strategiím.

V počáteční fázi programování a v jeho průběhu vedou Unie a její členské státy vzájemné konzultace, aby posílily soudržnost, doplňkovost a jednotnost svých činností v oblasti spolupráce. Tyto konzultace mohou vést ke společnému programování se členskými státy, které jsou na daném místě zastoupeny. Společné programování by mělo vycházet z komparativních výhod všech dárců Unie. Další členské státy jsou vyzvány k zapojení za účelem posílení společné vnější činnosti Unie.

Finanční operace EIB přispívají k naplňování obecných zásad Unie, a to zejména zásad vymezených v článku 21 Smlouvy o Evropské unii, a cílů dohody o partnerství AKT–EU, jako je snižování chudoby prostřednictvím udržitelného růstu podporujícího začlenění a hospodářského, environmentálního a sociálního rozvoje. Při programování v rámci 11. ERF by EIB a Komise měly ve vhodných případech usilovat o co největší součinnost. V zájmu zvýšení soudržnosti vnější činnosti Unie je EIB v počáteční fázi konzultována ohledně záležitostí týkajících se jejich odborných znalostí a operací.

Konzultování jsou rovněž další dárci a aktéři v oblasti rozvoje, včetně zástupců občanské společnosti a regionálních a místních orgánů.

3. Za okolností, jaké jsou uvedeny v čl. 3 odst. 3 a čl. 4 odst. 5 přílohy IV dohody o partnerství AKT–EU, může Komise zavést zvláštní ustanovení pro programování a provádění rozvojové pomoci spočívající v tom, že zdroje přidělené dotyčnému státu řídí sama, a to v souladu s příslušnými politikami Unie.

4. Unie v zásadě soustředí svou dvoustrannou pomoc nanejvýš do tří odvětví, na nichž se dohodne s partnerskými zeměmi.

Článek 5

Programové dokumenty

1. Strategické dokumenty jsou dokumenty, které Unie a partnerská země nebo region vypracovávají, aby poskytly soudržný rámec pro rozvojovou spolupráci v souladu s celkovým účelem a oblastí působnosti, cíli a obecnými zásadami dohody o partnerství AKT–EU a v souladu s články 2, 8 a 12a přílohy IV této dohody.

Při přípravě a provádění strategických dokumentů se uplatňují zásady účinnosti pomoci: zásady vlastní odpovědnosti dotyčné země, partnerství, koordinace, harmonizace, přizpůsobení se systémům přijímající země nebo regionu, transparentnosti, vzájemné odpovědnosti a zaměření na výsledky, jak stanoví článek 2 tohoto nařízení. Programové období musí být v zásadě souběžné se strategickými cykly partnerské země.

2. Strategický dokument není nutný, pokud s tím partnerská země nebo region souhlasí, v případě:

- a) zemí nebo regionů, které mají rozvojovou strategii ve formě rozvojového plánu nebo podobného rozvojového dokumentu schváleného Komisí jako základ pro příslušný víceletý orientační program při přijímání tohoto programu;
- b) zemí nebo regionů, pro které byl mezi Uníí a členskými státy sjednán společný víceletý programový dokument;
- c) zemí nebo regionů, pro které již existuje společný rámcový dokument, jenž stanoví komplexní přístup Unie ke vztahům s partnerskou zemí nebo regionem, včetně rozvojové politiky Unie;
- d) regionů, které mají strategii společně sjednanou s Uníí;
- e) zemí, kde má Unie v úmyslu uvést svou strategii do souladu s novým vnitrostátním cyklem, který začíná před 1. lednem 2017; v těchto případech bude víceletý orientační program pro přechodné období mezi rokem 2014 a začátkem nového vnitrostátního cyklu obsahovat opatření Unie pro tuto zemi.

3. Strategické dokumenty se nevyžadují v případě zemí nebo regionů přijímajících finanční prostředky Unie přidělené původně podle tohoto nařízení, jejichž výše pro období 2014–2020 nepřesahuje 50 milionů EUR. V těchto případech obsahují víceleté orientační programy strategii Unie pro tyto země nebo regiony.

Pokud možnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 nejsou pro partnerskou zemi nebo region přijatelné, vypracuje se strategický dokument.

4. S výjimkou okolností uvedených v čl. 4 odst. 3 vycházejí víceleté orientační programy z dialogu s partnerskou zemí nebo regionem, jsou koncipovány na základě strategických nebo podobných dokumentů uvedených v tomto článku a budou předmětem dohody s dotyčnou zemí nebo regionem.

Pro účely tohoto nařízení lze společný víceletý programový dokument uvedený v odst. 2 písm. b) tohoto článku se souhlasem dotyčné země nebo regionu považovat za víceletý orientační program, pokud je dotyčný programový dokument v souladu se zásadami a podmínkami stanovenými v tomto odstavci, včetně orientačního přidělu finančních prostředků, a v souladu s postupem uvedeným v článku 14.

5. Víceleté orientační programy stanoví zvolená prioritní odvětví pro financování z prostředků Unie, specifické cíle, očekávané výsledky, ukazatele výkonnosti a orientační finanční přiděly, a to jak celkové, tak i pro jednotlivé prioritní oblasti. Vysvětlují rovněž, jak navrhované programy přispějí k celkové strategii pro danou zemi uvedené v tomto článku a jak napomohou k realizaci Agendy pro změnu.

V souladu se zásadami účinnosti pomoci nesmí strategie pro spolupráci v rámci skupiny států AKT vést k roztržitosti a musí zajistit doplňkovost s programy pro danou zemi a region a přinášet ve vztahu k těmto programům skutečnou přidanou hodnotu.

6. Vedle programových dokumentů pro jednotlivé země a regiony Komise společně se státy AKT prostřednictvím sekretariátu států AKT připraví strategický dokument pro spolupráci v rámci skupiny států AKT a související víceletý orientační program, a to v souladu se zásadami stanovenými v člancích 12 až 14 přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU.

7. Zvláštní ustanovení uvedená v čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení mohou mít podobu zvláštních programů podpory a zohledňovat zvláštní okolnosti uvedené v čl. 6 odst. 1.

Článek 6

Programování pro země a regiony v krizi, po krizi nebo v nestabilní situaci

1. Při přípravě programových dokumentů pro země a regiony v krizi, po krizi nebo v nestabilní situaci nebo pro země a regiony, jež často zasahují přírodní katastrofy, je třeba náležitě zohlednit zranitelnost, zvláštní potřeby a okolnosti dotyčného obyvatelstva, zemí nebo regionů.

Unie je i nadále plně odhodlána provádět Novou dohodu o angažovanosti v nestabilních zemích a uplatňovat její zásady, a to i kladením důrazu na pět stanovených cílů v oblasti budování míru a státu, zajištěním místní odpovědnosti a zabezpečením těsného souladu s plány jednotlivých zemí vypracovanými v rámci provádění uvedené dohody.

Náležitá pozornost bude věnována předcházení konfliktům a jejich řešení, budování státu a míru, usmíření po ukončení konfliktu a opatřením na obnovu země tím, že zvláštní důraz bude kladen na inkluzivní a legitimní politiky, bezpečnost, spravedlnost, ekonomické základy a budování kapacit pro odpovědné a spravedlivé poskytování služeb. Zvláštní pozornost bude věnována úloze žen a aspektům týkajícím se dětí v rámci uvedených procesů.

V případech, kdy jsou partnerské země nebo regiony přímo účastny krize, situace po krizi nebo nestabilní situace nebo kdy jsou těmito situacemi postiženy, se klade zvláštní důraz na zlepšení koordinace okamžité pomoci, obnovy a rozvoje mezi všemi příslušnými aktéry, a to i v případě politických iniciativ, aby byla těmto zemím poskytnuta pomoc při přechodu z mimořádné situace do fáze rozvoje. U nestabilních zemí a regionů nebo zemí a regionů, jež pravidelně zasahují přírodní katastrofy, obsahují programy ustanovení, která se týkají připravenosti na katastrofy, předcházení jejich vzniku a zvládání jejich důsledků, a řeší problém zranitelnosti v mimořádných situacích a posilují odolnost obyvatel.

2. V případě zemí nebo regionů, které se nacházejí v krizi, v situaci po krizi nebo v nestabilní situaci, lze vypracovat *ad hoc* přezkum strategie spolupráce pro dotyčnou zemi nebo region. Takovýto přezkum může navrhnout konkrétní přizpůsobenou strategii, která zajistí přechod k dlouhodobé spolupráci a rozvoji a podpoří lepší koordinaci a přechod od nástrojů humanitární pomoci k nástrojům rozvojové politiky.

Článek 7

Schvalování a změny programových dokumentů

1. Programové dokumenty včetně orientačních přidělů jsou schvalovány Komisí v souladu s postupem stanoveným v článku 14.

Ve stejné době, kdy jsou programové dokumenty předány Výboru ERF, je Komise předá pro informaci také Smíšenému parlamentnímu shromáždění, přičemž plně dodrží rozhodovací postup podle hlavy IV tohoto nařízení.

Programové dokumenty následně potvrdí dotyčný stát nebo region AKT, jak je stanoveno v příloze IV dohody o partnerství AKT-EU. Země nebo regiony bez podepsaného programového dokumentu zůstávají způsobilé pro financování za podmínek stanovených v čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení.

2. Strategické dokumenty a víceleté orientační programy, včetně orientačních přidělů, lze upravovat s ohledem na přezkumy uvedené v člancích 5, 11 a 14 přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU.

V souladu s ustanoveními čl. 2 odst. 4 a čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení a na základě předchozích ERF a dalších zkušeností nabytých v souvislosti s pobídkami, včetně získaných poznatků, je možno orientační přiděly pro jednotlivé země doplnit mimo jiné prostřednictvím mechanismu založeného na výsledcích. V této souvislosti a při vědomí skutečnosti, že nestabilním a zranitelným státům je nutno poskytnout zvláštní zacházení s cílem zajistit řádné zohlednění jejich specifických potřeb, je třeba dát k dispozici zdroje, pokud možno až do výše pobídkové tranše v oblasti správy věcí veřejných podle 10. ERF, s cílem poskytnout pobídky k reformám zaměřeným na výsledky v souladu s Agendou pro změnu a k plnění závazků stanovených v dohodě o partnerství AKT-EU. Výbor ERF uskuteční v souladu s čl. 14 odst. 2 výměnu názorů ohledně mechanismu založeného na výsledcích.

3. Postup stanovený v článku 14 se vztahuje také na podstatné změny s výrazným dopadem na strategii, její programové dokumenty nebo její programovatelný příděl finančních prostředků. Dotyčný stát nebo region AKT popřípadě následně potvrdí odpovídající dodatek k programovým dokumentům.

4. V řádně odůvodněných zvláště naléhavých případech, jako jsou krize nebo bezprostřední ohrožení demokracie, právního státu nebo základních svobod, včetně případů uvedených v čl. 6 odst. 2, může být ke změně programových dokumentů uvedených v článku 5 použit postup uvedený v čl. 14 odst. 4.

HLAVA III

PROVÁDĚNÍ

Článek 8

Obecný rámec provádění

Provádění pomoci poskytované zemím a regionům AKT a řízené Komisí a EIB v rámci dohody o partnerství AKT–EU se uskutečňuje v souladu s finančním nařízením uvedeným v čl. 10 odst. 2 vnitřní dohody (dále jen „finanční nařízení pro ERF“).

Článek 9

Přijímání akčních programů, individuálních opatření a zvláštních opatření

1. Komise přijme roční akční programy vycházející z orientačních programových dokumentů uvedených v článku 5.

V případě opakovaných akcí může Komise přijmout také víceleté akční programy až na tříleté období.

V nezbytných a řádně odůvodněných případech lze přijmout určitou akci jako individuální opatření před nebo po přijetí ročních nebo víceletých akčních programů.

2. Akční programy a individuální opatření připravuje Komise s partnerskou zemí nebo regionem, přičemž do příprav zapojí členské státy, které jsou zastoupeny na místě, a koordinuje je případně s ostatními dárci, zejména v případech společného programování, a s EIB. Členské státy, které na místě nejsou zastoupeny, jsou o činnostech probíhajících na místní úrovni informovány.

Akční programy obsahují konkrétní popis jednotlivých zamýšlených operací. Tento popis upřesňuje sledované cíle, očekávané výsledky a hlavní činnosti.

V popisu jsou stanoveny očekávané výsledky z hlediska výstupů, výsledků a dopadů spolu s kvantifikovanými či kvalitativně vymezenými cíli spolu s vysvětlením jejich vzájemných vazeb, jakož i jejich vazeb s cíli vytyčenými ve víceletém orientačním programu. Pro výstupy a v zásadě i pro výsledky se stanoví konkrétní, měřitelné a realistické ukazatele spolu s výchozími úrovněmi a časově vázanými referenčními hodnotami, a to v co největším souladu s výstupy a referenčními hodnotami partnerské země či regionu. V případě potřeby se provede analýza nákladů a přínosů.

V popisu jsou uvedena rizika, případně spolu s návrhy na jejich zmírnění, analýza konkrétních odvětvových souvislostí a hlavní zúčastněné subjekty, způsoby provádění, rozpočet a orientační harmonogram a v případě rozpočtové podpory kritéria vyplácení, včetně případných proměnlivých splátek. Jsou v něm vymezena rovněž veškerá související podpůrná opatření a ujednání o monitorování, auditu a hodnocení.

V příslušných případech vyznačí popis doplňkovost se stávajícími či plánovanými činnostmi EIB v partnerské zemi či regionu.

3. V případech uvedených v čl. 4 odst. 3 a v případě neočekávaných a řádně odůvodněných potřeb či výjimečných okolností může Komise přijmout zvláštní opatření, včetně opatření s cílem usnadnit přechod od pomoci při mimořádných událostech k operacím zaměřeným na dlouhodobý rozvoj nebo opatření s cílem zajistit lepší připravenost obyvatelstva na zvládnání opakujících se krizí.

4. Akční programy a individuální opatření uvedené v odstavci 1, pro které finanční pomoc Unie přesáhne 5 milionů EUR, a zvláštní opatření, pro něž finanční pomoc Unie přesáhne 10 milionů EUR, přijímá Komise v souladu s postupem uvedeným v článku 14 tohoto nařízení. Tento postup se nevyžaduje u akčních programů a opatření, jejichž hodnota je nižší než výše uvedené hodnoty, a dále u nepodstatných změn. Nepodstatnými změnami se rozumí technické úpravy jako prodloužení prováděcího období, přerozdělování prostředků v rámci rozpočtového výhledu nebo zvýšení či snížení velikosti rozpočtu o méně než 20 % původního rozpočtu, které však nepřekračuje částku 10 milionů EUR, pokud tyto změny nemají podstatný vliv na cíle původního akčního programu nebo opatření. V takovém případě akční programy a opatření a jejich nepodstatné změny přijímá Komise, která o nich informuje Výbor ERF ve lhůtě jednoho měsíce od jejich přijetí.

Každý členský stát může požádat o vyjmutí projektu či programu z akčního programu předloženého Výboru ERF v souladu s postupem stanoveným v článku 14 tohoto nařízení. Pokud tuto žádost podporuje blokační menšina členských států stanovená v čl. 8 odst. 3 ve spojení s čl. 8 odst. 2 vnitřní dohody, přijme Komise roční akční program bez dotyčného projektu nebo programu. S výjimkou případů, kdy Komise v souladu s názory členských států ve Výboru ERF nehodlá pokračovat ve vyňatém projektu nebo programu, se tento projekt nebo program později znovu předloží Výboru ERF mimo rámec akčního programu ve formě individuálního opatření, které poté přijme Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 14 tohoto nařízení.

V řádně odůvodněných a naléhavých případech, jako jsou krize, přírodní nebo člověkem způsobené katastrofy či bezprostřední ohrožení demokracie, právního státu, lidských práv nebo základních svobod, může Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 14 odst. 4 tohoto nařízení přijmout individuální nebo zvláštní opatření nebo pozměňovací návrhy stávajících akčních programů a opatření.

5. Komise přijímá zvláštní akční programy pro podpůrné výdaje uvedené v článku 6 vnitřní dohody v souladu s postupem stanoveným v článku 14 tohoto nařízení. Všechny změny v akčních programech pro podpůrné výdaje jsou přijímány v souladu s tímž postupem.

6. U projektů citlivých z hlediska životního prostředí, zejména pokud je pravděpodobné, že budou mít značné nepříznivé environmentální nebo sociální dopady citlivé, různorodé či bezprecedentní povahy, se na úrovni projektu provede vhodné prověření z hlediska životního prostředí, a to i z hlediska dopadů na změnu klimatu a biologickou rozmanitost a souvisejících sociálních dopadů, a popřípadě se posoudí i vliv na životní prostředí (EIA). Toto prověření se řídí mezinárodně uznávanými postupy. Strategické posuzování vlivů na životní prostředí (SEA) se případně použije při provádění odvětvových programů. Zajistí se zapojení zúčastněných osob do hodnocení a posuzování vlivů na životní prostředí a přístup veřejnosti k výsledkům.

Článek 10

Dodatečné příspěvky členských států

1. Členské státy mohou z vlastního podnětu poskytnout Komisi nebo EIB dobrovolné příspěvky v souladu s čl. 1 odst. 9 vnitřní dohody, aby napomohly dosažení cílů dohody o partnerství AKT–EU mimo sdílené spolufinancování. Tyto příspěvky neovlivňují celkový příděl finančních prostředků v rámci 11. ERF. Nakládá se s nimi stejně jako s pravidelnými příspěvky členských států podle čl. 1 odst. 2 vnitřní dohody s výjimkou článků 6 a 7 vnitřní dohody, pro něž mohou být v dvoustranné dohodě o příspěvcích stanovena zvláštní ustanovení.

2. Tyto prostředky jsou účelově vyčleněny pouze v řádně odůvodněných případech, například v reakci na výjimečné okolnosti uvedené v čl. 4 odst. 3. V tomto případě se s dobrovolnými příspěvky svěřenými Komisi nakládá jako s účelově vázaným příjmem v souladu s finančním nařízením pro ERF.

3. Dodatečné finanční prostředky se začleňují do programování a přezkumu a do ročních akčních programů, individuálních a zvláštních opatření podle tohoto nařízení a zohledňují vlastní odpovědnost partnerské země nebo regionu.

4. Veškeré z toho vyplývající změny akčních programů, individuálních a zvláštních opatření přijímá Komise v souladu s článkem 9.

5. Členské státy, které svěří Komisi nebo EIB dodatečné dobrovolné příspěvky, aby napomohly dosažení cílů dohody o partnerství AKT–EU, předem uvědomí o těchto příspěvcích Radu, Výbor ERF a Výbor pro investiční facilitu.

Článek 11

Daně, cla a poplatky

Na pomoc Unie se nevztahují zvláštní daně, cla ani poplatky a poskytnutí této pomoci nevede k jejich výběru.

Aniž je dotčen článek 31 přílohy IV dohody o partnerství AKT–EU, mohou být takové daně, cla a poplatky způsobilé podle podmínek stanovených ve finančním nařízení pro ERF.

Článek 12

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, aby zajistila, že při provádění činností financovaných podle tohoto nařízení jsou chráněny finanční zájmy Unie uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním činnostem, prostřednictvím účinných kontrol a v případě zjištěných nesrovnalostí prostřednictvím znovuzískání neoprávněně vyplacených částek, nebo popřípadě prostřednictvím restituce těchto částek, a je-li to vhodné, použitím účinných, přiměřených a odrazujících právních a finančních sankcí.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět audit a ověřování u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky Unie podle tohoto nařízení, nebo v případě mezinárodních organizací pravomoc provádět ověřování v souladu s dohodami, které s těmito organizacemi byly uzavřeny, a to na základě dokumentů a inspekcí na místě.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět šetření, včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁽²⁾, s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanými podle tohoto nařízení nedošlo k podvodu, korupci či jiné nezákonné činnosti poškozující finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, dohody o spolupráci s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, dohody o grantech a rozhodnutí o přidělení grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahují ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění těchto auditů, kontrol a inspekcí na místě v souladu s jejich pravomocemi.

Článek 13

Pravidla o státní příslušnosti a původu použitelná pro zadávání veřejných zakázek, grantů a jiných zadávacích řízení

Pravidla o státní příslušnosti a původu použitelná pro zadávání veřejných zakázek, grantů a jiných zadávacích řízení stanoví článek 20 přílohy IV dohody o partnerství AKT–EU.

HLAVA IV

ROZHODOVACÍ POSTUPY

Článek 14

Povinnosti Výboru ERF

1. Výbor ERF zřízený článkem 8 vnitřní dohody zaujímá stanoviska v souladu s postupem stanoveným v odstavcích 3 a 4 tohoto článku.

Jednání Výboru ERF, na nichž jsou projednávány otázky týkající se EIB, se účastní pozorovatel z EIB.

2. Úkoly Výboru ERF zahrnují povinnosti stanovené v hlavách II a III tohoto nařízení:

- a) programování pomoci Unie v rámci 11. ERF a přezkumy programování, zejména se zaměřením na celostátní a regionální strategie a strategie spolupráce uvnitř skupiny států AKT, a
- b) sledování provádění pomoci Unie a hodnocení této pomoci, zahrnující mimo jiné dopad pomoci na snižování chudoby, odvětvové aspekty, průřezová témata, fungování koordinace s členskými státy a jinými dárci na místní úrovni a pokrok, pokud jde o zásady účinnosti pomoci uvedené v článku 2.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. prosince 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

V případě programů rozpočtové podpory, k nimž Výbor ERF vyjádřil kladné stanovisko, ale které jsou během provádění pozastaveny, Komise předem informuje výbor o pozastavení a následném rozhodnutí o obnovení plateb.

Každý členský stát může Komisi kdykoli vyzvat, aby Výboru ERF poskytla informace a uspořádala výměnu názorů o otázkách týkajících se úkolů popsaných v tomto odstavci. Na základě této výměny názorů mohou členské státy vydat doporučení, jež Komise vezme v úvahu.

3. Pokud je Výbor ERF vyzván, aby zaujal stanovisko, předloží zástupce Komise Výboru ERF návrh opatření, která mají být přijata, ve lhůtách stanovených v rozhodnutí Rady o jednacím řádu Výboru ERF uvedeném v čl. 8 odst. 5 vnitřní dohody. Výbor ERF zaujme stanovisko ve lhůtě, kterou může předseda stanovit s ohledem na naléhavost věci, tato lhůta však nepřesáhne 30 dní. EIB se účastní výměny názorů. Stanovisko se přijímá kvalifikovanou většinou uvedenou v čl. 8 odst. 3 vnitřní dohody, přičemž hlasům členských států je přidělena váha způsobem stanoveným v čl. 8 odst. 2 vnitřní dohody.

Po zaujetí stanoviska Výboru ERF přijme Komise opatření, která jsou okamžitě použitelná.

Pokud však tato opatření nejsou v souladu se stanoviskem Výboru ERF, sdělí je Komise neprodleně Radě. V tomto případě Komise odloží použitelnost opatření o dobu nepřesahující v zásadě 30 dní ode dne jejího sdělení, která však může být za výjimečných okolností prodloužena až o 30 dní. Během tohoto období může Rada stejnou kvalifikovanou většinou jako Výbor ERF přijmout jiné rozhodnutí.

4. V řádně odůvodněných a naléhavých případech podle čl. 7 odst. 4 a čl. 9 odst. 4 přijme Komise opatření, která jsou okamžitě použitelná, aniž by byla předtím předložena Výboru ERF, a zůstávají v platnosti po dobu trvání přijatého nebo změněného dokumentu, akčního programu nebo opatření.

Předseda předloží opatření nejpozději 14 dní po jeho přijetí Výboru ERF k vyjádření stanoviska.

Pokud Výbor ERF zaujme záporné stanovisko v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, Komise opatření přijatá v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce okamžitě zruší.

Článek 15

Africký mírový projekt

Finanční prostředky na Africký mírový projekt se vylučují v rámci orientačních programů pro spolupráci uvnitř skupiny států AKT. Tyto finanční prostředky mohou být doplněny regionálními orientačními programy. Použijí se tyto zvláštní postupy:

- a) na žádost Africké unie, potvrzenou Výborem velvyslanců AKT, připraví Komise víceleté akční programy, které podrobněji stanoví sledované cíle, rozsah a povahu možných zásahů a prováděcí opatření; dohodnutý formát pro podávání zpráv se upřesní na úrovni jednotlivých zásahů. Příloha akčního programu popisuje zvláštní rozhodovací postupy pro každý možný druh zásahu s ohledem na jeho povahu, rozsah a naléhavost;
- b) tento akční program, včetně přílohy uvedené v písmenu a), a veškeré jeho změny jsou projednány v příslušných přípravných pracovních skupinách Rady a v Politickém a bezpečnostním výboru a schváleny Výborem stálých zástupců kvalifikovanou většinou stanovenou v čl. 8 odst. 3 vnitřní dohody a poté přijaty Komisí;
- c) akční program, s výjimkou přílohy uvedené v písmenu a), je základem pro finanční dohodu, která se uzavírá mezi Komisí a Africkou unií;
- d) každý zásah, který má být podle dohody o financování proveden, podléhá předchozímu schválení Politickým a bezpečnostním výborem; příslušné přípravné pracovní skupiny Rady jsou informovány nebo, alespoň pokud mají být financovány nové operace na podporu míru, konzultovány včas před předložením zásahů Politickému a bezpečnostnímu výboru v souladu se zvláštními rozhodovacími postupy podle písmene a), aby se zajistilo, že vedle vojenského a bezpečnostního rozměru budou zohledněny rovněž aspekty plánovaných opatření týkající se rozvoje a financování. Aniž je dotčeno financování operací na podporu míru, zvláštní pozornost je přitom věnována činnostem uznávaným jako oficiální rozvojová pomoc;

- e) Komise každoročně a na žádost Rady nebo Výboru ERF připraví pro informaci Rady a Výboru ERF zprávu o činnosti týkající se použití finančních prostředků, v níž rozliší závazky a platby v souvislosti s oficiální a jinou rozvojovou pomocí.

Na konci prvního víceletého akčního programu přezkoumají Unie a její členské státy výsledky a postupy Afrického mírového projektu a projednají možné varianty financování v budoucnosti. V této souvislosti a s cílem zajistit pro Africký mírový projekt pevnější základ povede Unie a její členské státy diskuse zabývající se otázkou finančních prostředků pro operace na podporu míru, včetně operací financovaných z ERF, a otázkou udržitelné podpory ze strany Unie pro operace na podporu míru vedené africkými státy v období po roce 2020. Kromě toho Komise nejpozději v roce 2018 provede hodnocení projektu.

Článek 16

Výbor pro investiční facilitu

1. Výbor pro investiční facilitu zřízený pod záštitou EIB článkem 9 vnitřní dohody se skládá ze zástupců vlád členských států a zástupce Komise. K účasti jsou přizváni pozorovatel z generálního sekretariátu Rady a pozorovatel z Evropské služby pro vnější činnost. Každý členský stát, stejně jako Komise, jmenuje jednoho zástupce a určí jednoho náhradníka. S cílem zajistit kontinuitu práce výboru volí členové Výboru pro investiční facilitu ze svých řad předsedu tohoto výboru na období dvou let. EIB zajišťuje sekretariát výboru a podpůrné služby. Oprávnění hlasovat jsou pouze členové Výboru pro investiční facilitu jmenovaní členskými státy nebo jejich náhradníci.

Rada přijme jednomyslně jednacím řád Výboru pro investiční facilitu na základě návrhu vypracovaného EIB po konzultaci s Komisí.

Výbor pro investiční facilitu rozhoduje kvalifikovanou většinou. Hlasům je přidělena váha způsobem stanoveným v článku 8 vnitřní dohody.

Výbor pro investiční facilitu se schází nejméně čtyřikrát ročně. Další zasedání mohou být svolána na žádost EIB nebo členů výboru v souladu s jeho jednacím řádem. Výbor pro investiční facilitu může navíc zaujmout stanovisko písemným postupem v souladu se svým jednacím řádem.

2. Výbor pro investiční facilitu schvaluje:

- a) operační pokyny pro provádění investiční facility;
- b) investiční strategie a plány činnosti investiční facility včetně ukazatelů výkonnosti, a to na základě cílů dohody o partnerství AKT–EU a obecných zásad rozvojové politiky Unie;
- c) výroční zprávy investiční facility;
- d) veškeré dokumenty týkající se obecné politiky investiční facility, včetně hodnotících zpráv.

3. Výbor pro investiční facilitu zaujímá stanoviska:

- a) k návrhům na poskytnutí úrokového příspěvku podle čl. 2 odst. 7 a čl. 4 odst. 2 písm. b) přílohy II dohody o partnerství AKT–EU. V těchto případech zaujme Výbor pro investiční facilitu rovněž stanovisko k použití tohoto úrokového příspěvku;
- b) k návrhům na investice prostřednictvím investiční facility do jakéhokoli projektu, k němuž Komise zaujala záporné stanovisko;
- c) k jiným návrhům týkajícím se investiční facility na základě obecných zásad stanovených v operačních pokynech pro investiční facilitu;
- d) k návrhům týkajícím se vytvoření rámce EIB pro měření výsledků v míře, v jaké lze tento rámec použít na operace podle dohody o partnerství AKT–EU.

S cílem urychlit schvalovací postup pro malé operace může Výbor pro investiční facilitu zaujmout kladné stanovisko k návrhům EIB na celkový příděl (úrokové příspěvky, technická pomoc) nebo celkový souhlas (poskytování půjček, vlastní kapitál), které EIB následně, bez dalšího stanoviska Výboru pro investiční facilitu nebo Komise, přidělí jednotlivým projektům podle kritérií stanovených v rámci celkového přidělu/schválení, včetně maximální výše dílčího přidělu úrokového příspěvku pro jednotlivé projekty.

Kromě toho mohou řídicí orgány EIB čas od času požádat Výbor pro investiční facilitu, aby zaujal stanovisko ke všem návrhům financování nebo k určitým kategoriím návrhů financování.

4. EIB odpovídá za to, že Výboru pro investiční facilitu jsou včas předloženy veškeré záležitosti, jež vyžadují jeho schválení nebo stanovisko podle odstavců 2 a 3. Každý návrh, který je Výboru pro investiční facilitu předložen za účelem vyjádření stanoviska, musí splňovat příslušná kritéria a zásady stanovené v operačních pokynech pro investiční facilitu.

5. EIB úzce spolupracuje s Komisí a případně koordinuje svou činnost s dalšími dárci. EIB zejména:

- a) připravuje nebo reviduje společně s Komisí operační pokyny pro provádění investiční facility uvedené v odst. 2 písm. a). EIB odpovídá za dodržování pokynů a zajišťuje, aby projekty, které podporuje, splňovaly mezinárodní sociální a environmentální normy a byly v souladu s cíli dohody o partnerství AKT–EU, s obecnými zásadami rozvojové politiky Unie a s příslušnými strategiemi spolupráce s danou zemí nebo regionem;
- b) žádá Komisi o stanovisko při přípravě investičních strategií, plánů činnosti a dokumentů týkajících se obecné politiky;
- c) informuje Komisi o projektech, které spravuje, v souladu s čl. 18 odst. 1. EIB žádá Komisi ve fázi posuzování projektů o stanovisko ke shodě projektů s příslušnou strategií spolupráce s určitou zemí či regionem nebo případně s obecnými cíli investiční facility;
- d) s výjimkou úrokových příspěvků spadajících pod celkový přiděl podle odst. 3 písm. a) žádá ve fázi posuzování projektů Komisi o souhlas s jakýmkoli návrhem na úrokový příspěvek předloženým Výboru pro investiční facilitu, pokud jde o jeho soulad s čl. 2 odst. 7 a čl. 4 odst. 2 přílohy II dohody o partnerství AKT–EU a s kritérii stanovenými v operačních pokynech pro investiční facilitu.

Pokud Komise do tří týdnů od předložení návrhu neoznámí záporné stanovisko k návrhu, má se za to, že k návrhu zaujala kladné stanovisko nebo že s návrhem souhlasí. Pokud jde o stanoviska k projektům finančního nebo veřejného sektoru a o souhlas s úrokovými příspěvky, může Komise požádat, aby jí byl konečný návrh projektu předložen k vyjádření stanoviska nebo ke schválení dva týdny předtím, než je zaslán Výboru pro investiční facilitu.

6. EIB nepřikročí k žádnému opatření podle odst. 3 písm. a), b) nebo c), pokud Výbor pro investiční facilitu nezaujme kladné stanovisko.

Pokud Výbor pro investiční facilitu zaujme kladné stanovisko, rozhodne EIB o návrhu v souladu s vlastními postupy. Zejména může rozhodnout, že návrh nebude uskutečněn. EIB pravidelně informuje Výbor pro investiční facilitu a Komisi o případech, kdy se rozhodla návrhy neuskutečnit.

O půjčkách z vlastních zdrojů a o investicích v rámci investiční facility, pro které není vyžadováno stanovisko Výboru pro investiční facilitu, rozhoduje EIB v souladu s vlastními postupy a v případě investiční facility v souladu s operačními pokyny pro investiční facilitu a investičními strategiemi schválenými Výborem pro investiční facilitu.

Bez ohledu na záporné stanovisko Výboru pro investiční facilitu k návrhu na poskytnutí úrokového příspěvku může EIB poskytnout danou půjčku bez přiznání úrokového příspěvku. EIB pravidelně informuje Výbor pro investiční facilitu a Komisi o každém případě, kdy se rozhodne takto postupovat.

EIB může za podmínek stanovených v operačních pokynech pro investiční facilitu a za podmínky, že základní účel půjčky nebo investice v rámci investiční facility zůstane nezměněn, rozhodnout o změně podmínek půjčky nebo investice v rámci investiční facility, k níž Výbor pro investiční facilitu zaujal kladné stanovisko podle odstavce 3, nebo každé půjčky, k níž Výbor pro investiční facilitu zaujal kladné stanovisko, pokud jde o úrokové příspěvky. EIB může zejména rozhodnout o zvýšení objemu půjčky nebo investice v rámci investiční facility až o 20 %.

Toto zvýšení může mít u projektů s úrokovými příspěvky podle čl. 2 odst. 7 přílohy II dohody o partnerství AKT–EU za následek poměrný nárůst úrokového příspěvku. EIB pravidelně informuje Výbor pro investiční facilitu a Komisi o každém případě, kdy se rozhodne takto postupovat. U projektů spadajících pod čl. 2 odst. 7 přílohy II dohody o partnerství AKT–EU, u kterých bylo požádáno o zvýšení úrokového příspěvku, je Výbor pro investiční facilitu požádán o stanovisko předtím, než EIB učiní další kroky.

7. EIB spravuje investice prostřednictvím investiční facility a veškeré prostředky držené na účet investiční facility v souladu s cíli dohody o partnerství AKT–EU. Může se zejména podílet na činnosti řídicích a dozorčích orgánů právnických osob, v nichž investiční facility investuje, a může v souladu s operačními pokyny pro investiční facility uzavírat vyrovnání, udílet absolutorium a měnit práva, která má na účet investiční facility.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Účast třetí země nebo regionu

Za účelem zajištění soudržnosti a účinnosti pomoci Unie může Komise rozhodnout, že rozvojové země, které nepatří mezi státy AKT, a subjekty pro regionální integraci s účastí států AKT, které podporují regionální spolupráci a integraci a jsou způsobilé pro pomoc Unie podle jiných finančních nástrojů Unie pro vnější činnost, a pokud je příslušný projekt nebo program regionální nebo přeshraniční povahy v souladu s článkem 6 přílohy IV dohody o partnerství AKT–EU, jsou způsobilé k financování podle čl. 1 odst. 2 písm. a) bodu i) vnitřní dohody. Zámořské země a území způsobilé pro pomoc Unie podle rozhodnutí 2013/755/EU a nejbližší regiony Unie se mohou také účastnit projektů nebo programů regionální spolupráce, přičemž finančními prostředky umožňující účast těchto území nebo nejbližších regionů se doplňují finančními prostředky podle čl. 1 odst. 2 písm. a) bodu i) vnitřní dohody. Měl by být zohledněn cíl posílené spolupráce mezi členskými státy, nejbližšími regiony Unie, zámořskými zeměmi a územími a státy AKT a popřípadě by měly být zřízeny koordinační mechanismy. Ustanovení týkající se tohoto financování a typů financování uvedených v nařízení Rady (EU) 2015/323 (*) je možné zahrnout do strategických dokumentů a víceletých orientačních programů a do akčních programů a opatření uvedených v článku 9 tohoto nařízení.

Článek 18

Sledování a hodnocení pomoci z ERF a podávání zpráv o ní

1. Komise a EIB pravidelně monitorují své akce a financovaná opatření a přezkoumávají pokrok v dosahování očekávaných výsledků. Komise vyhodnotí také dopad a účinnost svých odvětvových politik a akcí a účinnost programování, případně prostřednictvím nezávislých externích hodnocení. Návrhy Rady na nezávislá externí hodnocení se náležitě zohlední. Hodnocení by měla vycházet ze zásad osvědčených postupů stanovených Výborem pro rozvojovou pomoc OECD, aby se Komise přesvědčila, zda jsou plněny konkrétní cíle s přihlédnutím k rovnosti pohlaví, a aby v zájmu zlepšení budoucích operací zformulovala doporučení a poskytla podklady s cílem usnadnit učení. Tato hodnocení se provádí na základě předem vymezených, jasných a transparentních ukazatelů, které jsou případně vypracovány pro konkrétní zemi a jsou měřitelné.

EIB prostřednictvím postupů stanovených v operačních pokynech pro investiční facility pravidelně informuje Komisi a členské státy o provádění projektů financovaných ze zdrojů 11. ERF, které spravuje.

2. Komise své hodnotící zprávy společně s reakcí svých útvarů na hlavní doporučení zasílá pro informaci členským státům prostřednictvím Výboru ERF a EIB. Veškerá hodnocení, včetně doporučení a následných opatření, je možno na žádost členského státu projednat ve Výboru ERF. V takových případech Komise podá o rok později Výboru ERF zprávu o provádění dohodnutých následných opatření. Výsledky se použijí jako zpětná vazba pro sestavování programů a přidělování zdrojů.

3. Do fáze hodnocení pomoci Unie poskytované na základě tohoto nařízení zapojí Komise ve vhodné míře příslušné zúčastněné subjekty a může případně usilovat o provádění společných hodnocení s členskými státy, ostatními dárci a partnery v rámci rozvojové spolupráce.

4. Komise přezkoumává pokrok dosažený při provádění 11. ERF, včetně víceletých orientačních programů, a počínaje rokem 2016 každoročně předkládá Radě zprávu o provádění. Zpráva obsahuje analýzu hlavních výstupů a výsledků, a pokud možno i podíl finanční pomoci Unie na dopadech. Za tímto účelem se vytvoří rámec pro výsledky. Zpráva Komise se zasílá rovněž Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

(*) Nařízení Rady (EU) 2015/323 ze dne 2. března 2015 o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond (viz strana 17 v tomto čísle Úředního věstníku).

5. Výroční zpráva obsahuje rovněž informace za předchozí rok týkající se financovaných opatření, výsledků monitorování a hodnocení, zapojení příslušných partnerů v rámci rozvojové spolupráce a provádění závazků a prostředků na platby v členění podle jednotlivých zemí, regionů a oblastí spolupráce. Obsahuje rovněž kvalitativní analýzu původně předpokládaných a dosažených výsledků, založenou mimo jiné na údajích z monitorovacích systémů, a kroky navazující na získané poznatky.
6. Zpráva v maximální míře využívá konkrétní a měřitelné ukazatele týkající se úlohy pomoci při naplňování cílů dohody o partnerství AKT–EU. Zpráva odráží hlavní ponaučení a naplňování doporučení z hodnocení z předešlých let. Ve vhodných případech zpráva rovněž pokud možno posoudí dodržování zásad účinnosti pomoci, včetně zásad týkajících se inovativních finančních nástrojů.
7. Unie a její členské státy nejpozději do konce roku 2018 provedou přezkum výkonnosti, v jehož rámci prostřednictvím ukazatelů výstupů, výsledků a dopadu měřících účinnost využití zdrojů a účinnost ERF posoudí stupeň realizace závazků a plateb a výsledky a dopad poskytované pomoci. Uvedený přezkum se zaměří rovněž na příspěví financovaných opatření k dosahování cílů dohody o partnerství AKT–EU a k plnění priorit Unie, jak jsou stanoveny v Agendě pro změnu. Přezkum se uskutečňuje na základě návrhu Komise.
8. EIB poskytuje Výboru pro finanční facilitu informace o pokroku dosaženém při naplňování cílů investiční facility. Podle článku 6b přílohy II dohody o partnerství AKT–EU se v polovině období a na konci doby trvání 11. ERF provede společný přezkum celkové výkonnosti investiční facility. Přezkum v polovině období provede nezávislý externí odborník ve spolupráci s EIB a tento přezkum je zpřístupněn Výboru pro investiční facilitu.

Článek 19

Výdaje na opatření v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti

Odhad celkových ročních výdajů na opatření v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti se provede na základě přijatých orientačních programových dokumentů. Finanční prostředky přidělené v rámci ERF jsou předmětem každoročního systému sledování založeného na metodice OECD („ukazatele z Ria“), aniž by bylo vyloučeno použití přesnějších metodik, jsou-li dostupné; tento systém je začleněn do stávající metodiky řízení výkonnosti programů EU, aby bylo možné vyčíslit výdaje vztahující se k opatřením v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti na úrovni akčních programů, individuálních a zvláštních opatření uvedených v článku 9 a zaznamenaných do hodnocení a výročních zpráv.

Článek 20

Evropská služba pro vnější činnost

Toto nařízení se uplatňuje v souladu s rozhodnutím 2010/427/EU.

Článek 21

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. března 2015.

Za Radu
předsedkyně
D. REIZNIECE-OZOLA